

DOVJE 2025

BILTEN 40. TABORA MLADIH
PLANINCEV PD REČICA OB SAVINJI,
PD TABOR, PD VELENJE, PD
ŠOŠTANJ, PD LJUBNO OB SAVINJI,
PD LUČE IN PD SOLČAVA

KAZALO

UVOD.....	4
ČLANI STROKOVNEGA VODSTVA TABORA.....	5
SOBOTA, 16.8.2025.....	6
NEDELJA, 17.8.2025.....	8
PONEDELJEK, 18.8.2025.....	10
TOREK, 19.8.2025.....	13
SREDA, 20.8.2025.....	15
ČETRTEK, 21.8.2025.....	17
PETEK, 22.8.2025.....	18
SOBOTA, 23.8.2025.....	19
VTISI UDELEŽENCEV.....	20
VTISI VODSTVA.....	24
ZAKLJUČEK.....	37

PRISPEVKE NAPISALI: člani vodstva in udeleženci planinskega tabora Dovje 2025

FOTOGRAFIJE: člani vodstva

GLASILO NAPISALA: Lina Bezovnik Strmčnik

LETO IZDAJE: November 2025

ZAHVALA

Vodstvo tabora se zahvaljuje vsem sponzorjem in prostovoljcem, ki ste finančno, materialno ali z delom pripomogli k izvedbi tabora mladih planincev Dovje 2025.

Zaradi vaše pomoči so mladi planinci raziskovali planinski svet svoje domovine, stkali prijateljske vezi in pridobivali različne veščine ter znanja.

UVOD

Hitro je minilo leto in prišel je čas za mladinski tabor, tokrat že 40. po vrsti. Ob jubileju smo v svoje vrste sprejeli 2 društvi iz Savinjskega meddruštvenega odbora in preživeli nepozaben teden v objemu gora. Naša izmena je taborila nad vasjo Dovje pri Mojstrani od 16. do 23. avgusta 2025. V taboru se nas je zbralo več kot 100 udeležencev in spremljevalcev, ki smo vsak dan z navdušenjem raziskovali lepote narave, odkrivali planinske poti in se učili sodelovanja ter samostojnosti. Vsako jutro nas je prebujal pogled na Triglav, dnevi pa so bili polni smeha, novih prijateljstev in pristnih doživetij, ki jih lahko ponudi le taborjenje pod platneno streho brez elektrike in udobja vsakdanjega sveta.

Trudili smo se, da je bilo naše delo prijazno in zanimivo. Iz tabora smo se po zmožnostih mladih planincev in v različnih starostnih skupinah podajali na planinske ture. Pod šotori smo v osmih dneh preživeli prijetne trenutke v medsebojnem druženju. Srečali smo nove prijatelje in se učili planinskih veščin. V taboru ni manjkalo športnih in družabnih iger, zabave, kopanja v bazenu, večerov ob tabornem ognju, gledanja zanimivega filma in še marsičesa.

Na vprašanje, »kako smo se imeli«, bi verjetno dobili 79 različnih odgovorov. Vsak udeleženec bi povedal zgodbo zase.

Upam, da so se mladi planinci domov vrnili s polnim nahrbtnikom nepozabnih doživetij in lepih spominov.

ČLANI STROKOVNEGA VODSTVA TABORA

Matjaž Cviki	Vodja tabora,športni delavec 2.stopnje
Štefan Matjaž	Tehnični vodja,športni delavec 2.stopnje
Olga Berložnik	pomoč v kuhinji,skrb za finančno strukturo
Renata Verbič	športni delavec 2.stopnje
Irena Škulj	športni delavec 2.stopnje
Maja Sirše	športni delavec 2.stopnje
Stank Križanec	športni delavec 2.stopnje
Peter Marko	športni delavec 1.stopnje,kuhinja
Katja Žagar	športni delavec 2.stopnje,inštruktor PZS
Samo Frankovič	športni delavec 2.stopnje
Zlatko Tajnšek	ekonom tabora,prevoz kombi in pomoč
Lina Bezovnik Strmčnik	pripravnica športni delavec 1,animator
Domen Štamic	športni delavec 2.stopnje
Klavidija Šeruga	pripravninica športni delavec 2.stopnje
Mira Marko	kuharica
Janko Kobale	kuhar
Marija Podlinšek	kuharica
Matija Drolc	animator
Nik Podbregar	animator
Karin Goršek	animator
Manca Jevšnik	animator
Matija Kovač	animator
Jakob Juhart	animator
Maja Robnik	animator
Zala Zamernik	animator
Vito Božič	animator

SOBOTA, 16.8.2025

Z avtobusi in kombiji smo se podali proti Gorenjski, v vas Dovje, kjer nas je sedem dni objemal čarobni gorski svet. Ob našem prihodu je bil v taboru še prejšnji oddelek, ki se je ravno poslavljal. Preden so odšli, so nam s taborniškimi pozdravom in s svojo pesmijo častno predali taborni prostor – lep in simboličen uvod v naš teden pod platnenimi šotori.

Kmalu po prihodu smo se vsi skupaj fotografirali v sinje modrih taborniških majicah. Kulisa, obdana z gorami, je bila popolna za naš prvi skupni spomin. Sledila je razporeditev po šotorih in spoznavne igre, s katerimi smo hitro prebili led in stkali prve vezi prijateljstva. Popoldne je minilo v znamenju smeha in gibanja – igrali smo se različne družabne igre, največ veselja pa nam je prinesla odbojka, ki bi jo lahko brez dvoma razglasili za igro tabora.

Kasneje smo se skupaj odpravili do spomenika Jakobu Aljažu. Ob njem smo prisluhnili vodnikom, ki so nam predstavili zanimivosti iz njegovega življenja in pomen njegovega dela za slovensko gornišтво. Po vrnitvi v tabor nas je pričakala topla večerja, nato pa so se vodniki zbrali na kratkem sestanku, kjer so se dogovorili o poteku naslednjega dne.

Večer smo zaključili v prijetnem vzdušju ob tabornem ognju. Ogenj je prasketal, zrak je bil poln pesmi in smeha – pravi začetek nepozabnega tedna v gorah.

NEDELJA, 17.8.2025

Naslednje jutro nas je že zgodaj prebudila jutranja budnica, saj nas je čakal prvi pravi planinski izziv. Po zajtrku smo si v nahrbtnike zložili malico, obuli gozdarje, se posedli v kombije in avtobus ter se odpeljali proti parkirišču pod Vršičem. Vodstvo je namreč nekoliko spremenilo načrt poti – namesto na Ciprnik smo se odpravili na Vrh Vršiča, ki je bil primernejša izbira za prvo turo.

Ta pohod je bil predvsem preizkus naše pripravljenosti, zato smo se razdelili v hitrejšo in počasnejšo skupino. Na podlagi opazovanj s tega dne so vodniki kasneje lažje prilagajali zahtevnost naslednjih pohodov. Nedeljsko jutro je bilo jasno in toplo – kot nalašč za začetek tabornega raziskovanja gora.

Pot smo začeli v Krnici, kjer smo se razdelili v dve skupini: ena se je odpravila proti Erjavčevi koči, druga pa vse do Vrhja Vršiča. Že kmalu nas je pot popeljala v strmino, ki pa se je kmalu prevesila v prijetno, razgledno stezo. Po dobri uri hoje smo prispeli do Ruske kapelice, ganljivega spomenika, ki so ga med prvo svetovno vojno postavili ruski vojni ujetniki – graditelji ceste čez Vršič. Gospod, ki skrbi za kapelico, nam je z zanimanjem predstavil njeno zgodovino in pomen, kar je bil poseben trenutek spoštovanja in razmisleka.

Po krajšem počitku smo pot nadaljevali do Erjavčeve koče, kjer nas je pričakalo nekaj udeležencev iz prve skupine. Okrepčali smo se, poklepetali in se skupaj odpravili nazaj proti izhodišču. Med vračanjem sta se dve udeleženki nekoliko slabše počutili, zato sta skupaj z vodnico Katjo počakali približno na polovici poti. Stanko ju je kasneje prišel iskati z avtomobilom, medtem pa smo ostali nadaljevali pot do parkirišča. Tam nas je pričakal prevoz nazaj v tabor, kjer nas je že čakalo okusno kosilo, ki je po dolgi hoji še posebej teknilo.

Popoldne je minilo v sproščenem vzdušju. Na travniku smo igrali odbojko, nogomet in različne družabne igre. Posebnost letošnjega tabora je bila taborna pošta, kamor so udeleženci vestno oddajali svoja pisma in sporočila prijateljem. Poštni nabiralnik smo vsak dan polnili in praznili, zjutraj ali čez dan pa razdeljevali pošto, kar je v tabor prineslo še dodatno veselje in pričakovanje.

Dan smo zaključili mirno in zadovoljno. Utrujeni, a srečni po prvem pohodu, smo se zvečer zbrali ob tabornem ognju. Ogenj je prasketal, plameni so razsvetljevali obraze, v zraku pa je zvenela pesem – pravi zaključek čudovitega dne v gorah.

PONEDELJEK, 18.8.2025

Jutro se ni začelo najbolj obetavno. Nekaj udeležencev je ponoči pokazalo nekoliko preveč igrivosti in animatorki Zali zmočilo spalno vrečo. Vodstvo se je zato odločilo, da jim začasno odvzamemo sladkarije. Joj, teh priboljškov se je nabralo za kar dve polni škatli! A takšne drobne prigode so vendarle del tabornega duha. Kljub temu je bila kazen potrebna – pa tudi koristna, saj vsi vemo, da sladkor močno vpliva na energijo, počutje in zdravje. Seveda pa se zjutraj nismo držali kiso, saj smo bili veseli, ker je naš tehnični vodja praznoval rojstni dan. Za budnico smo v ponedeljek peli vse najboljše.

Po zajtrku smo se odpravili do tabornega prostora Mlačca, kjer so nas čakale zanimive planinske delavnice: prva pomoč, planinski vozli, tehnična oprema, gorske rože in živali, orientacija ter gorovja. Delavnice so bile odlično pripravljene in izvedene, udeleženci pa so se v njih veliko naučili. Po koncu delavnic nas je Štefan pogostil s sladolednimi lučkami, ki so bile idealne glede na temperaturo.

Nekateri so se preizkusili tudi v plezanju na balvanu, kjer so spoznali uporabo samovarovalnega kompleta, plezalnega pasu in čelade ter obnovili pravila varnega vedenja na zavarovanih planinskih poteh.

Skupino planincev je naslednji dan čakal pohod na Malo Mojstrovko. Naš prvotni cilj je bil sicer Triglav, a nam je vreme tokrat ponagajalo, zato smo morali načrt nekoliko prilagoditi. Kljub temu je dan minil v pristnem planinskem duhu – poln novih izkušenj in dobre volje.

Pozno popoldne smo se vrnili v tabor, kjer so si udeleženci sami pripravili večerjo – slastne hrenovke nad ognjem. Medtem so imeli vodniki sestanek, na katerem so se dogovorili o podrobnostih za naslednji dan.

Ko je sonce zašlo za gore, je taborni ogenj počasi ugasnil. Udeleženci so si umili zobe, se zleknili v spalne vreče in utrujeni, a zadovoljni, zaspali pod zvezdnim nebom.

TOREK, 19.8.2025

Zjutraj smo se s skupino, ki se je odločila za zahtevnejšo turo, odpeljali do Erjavčeve koče in od tam začeli vzpon proti Mali Mojstrovki. Pot je bila široka in dobro uhojena, večinoma kamnita, sprva se je vzpela do zadnje serpentine na kranjskogorski strani, kjer zavije nekoliko v desno in se nato razmeroma strmo nadaljuje.

Med vzponom smo hodili skozi pasove ruševja in redke macesne, ob tem pa smo uživali v čudovitih pogledih na Špikovo skupino, Škrlatico, Prisojnik in Vršič. Kmalu smo prišli do mesta, kjer smo si nadeli plezalni pas, samovarovalni komplet in čelado. Tu smo se pričeli strmo vzpenjati čez skale, vpenjati na zajle in se varno premikati s samovarovalnimi kompleti, ki so bili dobro nameščeni.

Prav vsi so se vpenjali pravilno, razdalja med nami je bila ravno pravšnja, in po dobri uri plezarije smo dosegli vrh. Na vrhu smo se okrepčali in občudovali razglede na okoliške vrhove, nato pa se po nekoliko lažji poti vrnili proti izhodišču. Sestop je potekal brez težav, vsi smo veselo zavriskali, ko smo prispeli nazaj, in se odpeljali v tabor.

Tam nas je pričakala druga skupina, ki je imela lažjo turo – odpravili so se na izlet v Kekčevo deželo, kjer so poslušali zgodbe Kekca, Mojce in Rožleta ter si pridno ogledali vse kotičke te čarobne dežele.

Zvečer smo igrali odbojko in se družili ob tabornem ognju. Otroci so po celodnevni turi še vedno imeli energije v izobilju, vodstvu pa se je že poznalo, da nismo več stari 10 let – hahahaha! Ko je ogenj počasi ugasnil, so se tudi naše očke zaprle.

SREDA, 20.8.2025

Nekateri udeleženci so zaradi žuljev ostali v taboru, medtem ko smo se preostali odpeljali v Rateče in se od tam podali proti Tromeji. Sprva smo hodili po cesti, ki se je le počasi vzpenjala, vodila pa nas je skozi naselje in mimo nekaj hiš do gozda, kjer se je spremenila v strmejšo pešpot.

Vzpon skozi gozd je bil prijeten, občasno pa smo lahko občudovali razglede v dolino. Kmalu smo prišli do odprte poseke, kjer so se nam odprli čudoviti pogledi na Julijske Alpe. Višje je pot postala nekoliko bolj položna in nas pripeljala do majhne hiške, kjer sta nas pričakala žig in vpisna skrinjica.

Pot smo nadaljevali mimo številnih spominskih obeležij in kmalu dosegli vrh Peči, kjer se stikajo meje treh držav. Na jasici smo se ustavili za krajši počitek in malico ter uživali v dih jemajočih razgledih na okoliške hribe. Seveda ni manjkalo skupinsko fotografiranje, ki je ujel naše veselje in dosežke.

Po vrnitvi v tabor smo večer zaključili z ogledom filma Kako izuriti svojega zmaja, kar je bil prijeten in sproščen konec dneva. Aja pa ne smem pozabiti na najbolj slastno večerjo celotnega tabora: BURGERJ!!!!!!

ČETRTEK, 21.8.2025

Zjutraj nas je prebudil rahel dež, ki je po šotorih nežno kapljal kot naravna budilka. Vremenska napoved se je izkazala za pravilno, zato smo dan izkoristili za obisk bazena Larex v Kranjski Gori.

V bazenu smo se razdelili v dve skupini, kar je omogočilo, da je imel vsak dovolj prostora za čofotanje, skoke in igro. Smeh, brizganje vode in otroška energija so napolnili celoten bazen – pravi taborniški raj!

Po vrnitvi v tabor nas je čakalo še eno sladko razvajanje: naši kuharski mojstri so spekli skoraj 400 palačink, ki so izginile hitreje, kot bi kdo pričakoval. Vsaka je bila prava poslastica, in nobena ni ostala nepojedena.

Zvečer pa nas je pričakal čarodej Jan, ki nas je navdušil s pravo čarovniško predstavo. Triki, čarobni efekti in nenavadni zvoki so nas pustili brez besed, smeh in navdušenje pa so odmevali po taboru vse do trenutka, ko smo se umaknili v svoje šotore in zaslužno zaspali.

PETEK, 22.8.2025

Dopoldan so se udeleženci preizkusili v orientaciji. Presenetilo nas je, kako dobro obvladujejo zemljevide in kompas – nobeden se ni izgubil, vsi pa so se varni in zadovoljni vrnili v tabor, polni vtisov in novih izkušenj.

Popoldan je bil rezerviran za družabne igre. Posebej navdušenje je požel tradicionalni turnir v odbojki – ekipa udeležencev proti ekipi vodstva. Napeta tekma, smeh, navijanje in napetost so trajali do zadnjega servisa, na koncu pa so si vodstvo garaško prislužili zmago.

Seveda so taborne tradicije imele svoj vrhunec tudi zvečer – prišle so taborniške poroke! Ob zavetju noči so se številni pari "poročno zavezali" ob tabornem ognju, medtem ko je župnik Štefan s svojimi duhovitimi govori nasmejal vse prisotne. Smeh, zabava in taborniški duh so napolnili večer in ustvarili nepozabne spomine.

SOBOTA, 23.8.2025

Teden druženja pod platnenimi šotori je minil kot blisk, poln smeha, novih prijateljstev in nepozabnih doživetij. Zadnji dan je bil zato namenjen pospravljanju tabora in zaključnim aktivnostim.

Najprej smo podelili nagrade za najboljše urejen šotor in za najboljšo skupino v orientacijskem tekmovanju. Ob tem smo se spomnili vseh uspehov, zabavnih trenutkov in truda, ki so ga udeleženci vložili čez cel teden.

Sledil je še taborni krst ter podelitev planinskih imen tistim, ki so prvič obiskali tabor. Vsi udeleženci so ob tem prejeli tudi zapestnico prijateljstva, ki nas bo za vedno spominjala na nepozabne trenutke, smeh in taborniške dogodivščine.

Po slovesnem kosilu smo se počasi poslovili od tabornih šotorov, razposajene poti in prijateljev ter se odpravili domov – vsak s polnimi srci, lepimi spomini in željo, da se prihodnje leto spet srečamo pod platnenimi šotori.

VTISI VODSTVA

Tabor je zdavnaj po streho, jaz pa počasi zaključujem ŠEFekov dnevnik. Za mano je spet taborna neverjetna izkušnja, kot tehnični vodja tabora. Z veseljem napišem, da je tabor uspel. Tabor je minil brez poškodb, če odštejem nekaj manjših prask in odrgnin. Srčno upam, da se bodo udeleženci še vračali v tabor, mogoče nekoč kot mentorji in vodniki ter tako nadaljevali poslanstvo Tabora mladih planincev. Na koncu bi se rad iskreno zahvalil vsej ekipi in tudi sponzorjem ter donatorjem tabora. Še posebej Hvala tudi staršem, ki ste nam zaupali svoje otroke. Vsem, ki ste prispevali svoj prosti čas ter energijo in tako prispevali svoj kamenček sreče k mozaiku uspeha tabora ISKRENA HVALA!

Štefan Matjaž - Stepa; tehnični vodja

Zaradi velikega števila udeležencev sem bil letos primoran k pomoči v kuhinji in ni bilo priložnosti sodelovati pri pohodih in osvajanju vrhov. Kot je sedaj že znano, prevzame kuhinjo in pripravo hrane PD Tabor, kjer stvari postavita na svoje mesto Janko Kobale in Mira Marko, v pomoč pa smo še Zlatko Tanjšek(ekonom), Marija Podlinšek in moja malenkost. Mislim, da nam je z dobro organizacijo in delovno vnemo, uspelo skozi cel teden zagotoviti dobre obroke in da ni ostal nobeden trebušček lačen. Za nadaljnja leta pa predlagam moto : * biti pripravljen na vse *

Peter Marko

V petek 22. avgusta smo planirali izvedbo orientacijskega pohoda. Kljub ne najboljši vremenski napovedi smo ga tudi uspešno izpeljali. Udeleženci so bili razporejeni v sedem starostno mešanih skupin tako, da so vsi imeli dosti znanja za reševanje nalog na terenu. Najprej so morali reševati teste, kot na pravem orientacijskem tekmovanju, nato pa karte v roke in kompas okoli vratu in na pot. Na poti so jih čakale tri žive točke, kjer so morali pokazati znanje iz delanja vozlov, poznavanja zaščitenejših gorskih rastlin in topografije oziroma orientacije. Med drugim so imeli za nalogo poiskati nagrobni napis Jakoba Aljaža na dovškem pokopališču.

Vse ekipe so s potjo opravile v predvidenem času in pokazale veliko znanja, ki ga potrebujejo pri obiskovanju gora. Ponosni smo na njih.

Samo Frankovič

Tudi letošnje poletje smo izvedli že štirideseti, jubilejni tabor mladih planincev, katerega se je udeležilo 79 otrok, 11 vodnikov, 10 animatorjev, 4, kuharji in 1 ekonom. Tabor je bil namenjen spoznavanju gorskega sveta, razvijanju planinskih veščin, spodbujanju gibanja in krepitvi prijateljstva med otroki. Poudarek je bil na učenju varne hoje v hribih, timskega duha, medsebojnemu spoštovanju, spoznavanju narave in kulturne dediščine slovenskih gora. Tabor je potekal nad Dovjem z bogatim raznolikim programom. 1. dan, prihod v tabor, namestitev in spoznavni dan. Opravili smo kratek pohod do spomenika Jakoba Aljaža, kjer smo se pogovorili o njegovem pomenu za slovensko planinstvo. 2. dan smo imeli pohod starejše skupine na vrh Vršiča, mlajše pa do Erjavčeve koče. 3. dan smo imeli planinsko šolo v Mlačci. Imeli smo sedem delavnic na prostem. Vozli, vrvne ograje, prva pomoč, orientacija, zgodovina planinstva, zaščitene rože, gorske koče, potrebna oprema pohodnikov,... Preizkusili so se tudi v plezanju ferate na balvanu. Otroci so pod strokovnim vodstvom spoznali gibanje v zelo zahtevnem terenu, kar je bil pomemben del za prihodnjo turo na Triglav. 4. dan smo zaradi slabe vremenske napovedi na območju Triglava turo spremenili in se podali na Malo Mojstrovko po Hanzovi poti, kar se je izkazalo za odlično alternativo. Otroci so se sočili z nekoliko zahtevnejšo turo, pri čemer so pokazali veliko vztrajnosti in motivacije. Mlajša skupina je obiskala Kekčevo deželo. 5. dan smo vsi skupaj odšli na Tromejo, popoldne pa nas je obiskal čarodej Jan, ki je pričaral nepozaben popoldan s svojo interaktivno in humoristično predstavo. 6. dan je bil zabaven in sproščujoč. Kopanje v Kranjski Gori, kjer smo po aktivnih pohodnih dneh otrokom omogočili počitek in vodne igre. 7. dan zjutraj smo še imeli malo dežja. Otroci so pisali teste iz planinske šole, potem so se preizkusili v orientaciji, kjer smo jim pripravili žive točke. 8. zaključni dan smo podelili krstne liste, imeli analizo tabora, pospravljanje in odhod proti domu. Poleg vsega smo izvajali še veliko družabnih aktivnosti, ki so poskrbele za dobro voljo in povezanost med udeleženci. Taborni ogenj in peka hrenovk, tabor ima talent, kjer so otroci predstavili svoje talente v petju, plesanju, skečih..., taborne poroke, družabne igre, ustvarjalne delavnice, igranje odbojke... Z otroci smo bivali v šotorih. Prehrana je bila organizirana s strani odličnih kuharjev, dežurne skupine pa so poskrbele da je bilo vse čisto. Tabor je potekal brez večjih zdravstvenih zapletov. Nekaj smo imeli žuljev, kakšno domotožje vendar smo vse korektno uredili. Za varnost otrok smo skrbeli usposobljeni vodniki, mentorji in ostali pomočniki. Vsi pohodi so bili prilagojeni starosti in zmožnosti otrok ter vremenskim razmeram. Otroci so tabor zapustili polni vtisov, novega znanja in prijateljstev. Številni so izrazili željo da se prihodnje leto zopet udeležijo. Tabor je dosegel svoj namen, povezati mlade z naravo, jim približati planinstvo in jim pokazati, da so hribi prostor izzivov, spoštovanja in doživetij. Zahvaljujem se vsem, ki so pripomogli k uspešni izvedbi tabora, vodnikom, mentorjem, kuharjem, pomočnikom, ekonomu, sponzorjem za neverjeten odziv in podporo, otrokom za pozitivno energijo in sodelovanje ter staršem za zaupanje. Otroci so naše bogastvo in naša prihodnost. Želim si da jim prihodnje leto zopet pričramo nepozaben teden v naravi.

Matjaž Cvikl, vodja tabora

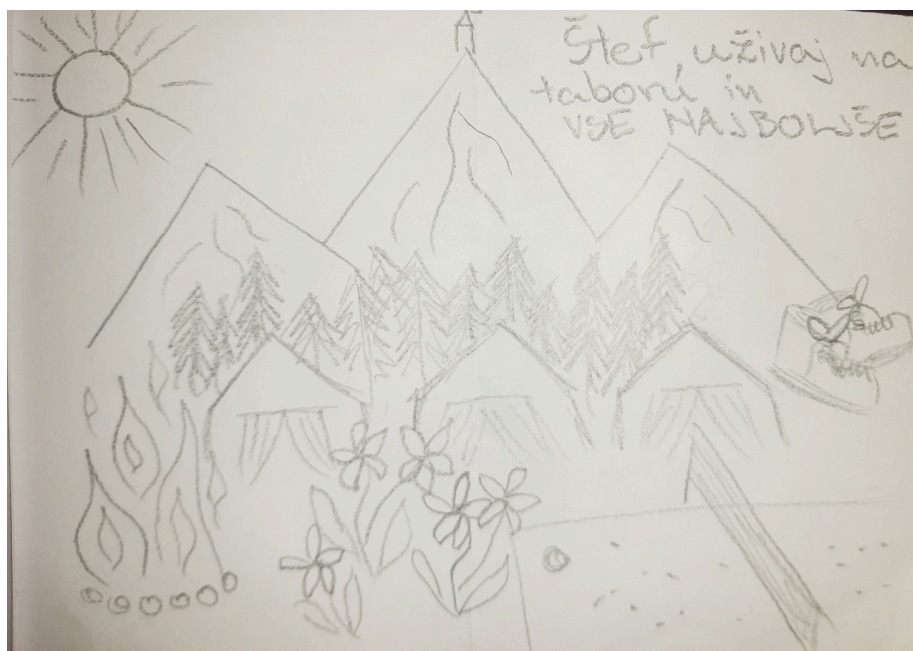
NAJBOLJŠA POT, DA PLANINSTVO POSTANE NAČIN ŽIVLJENJA

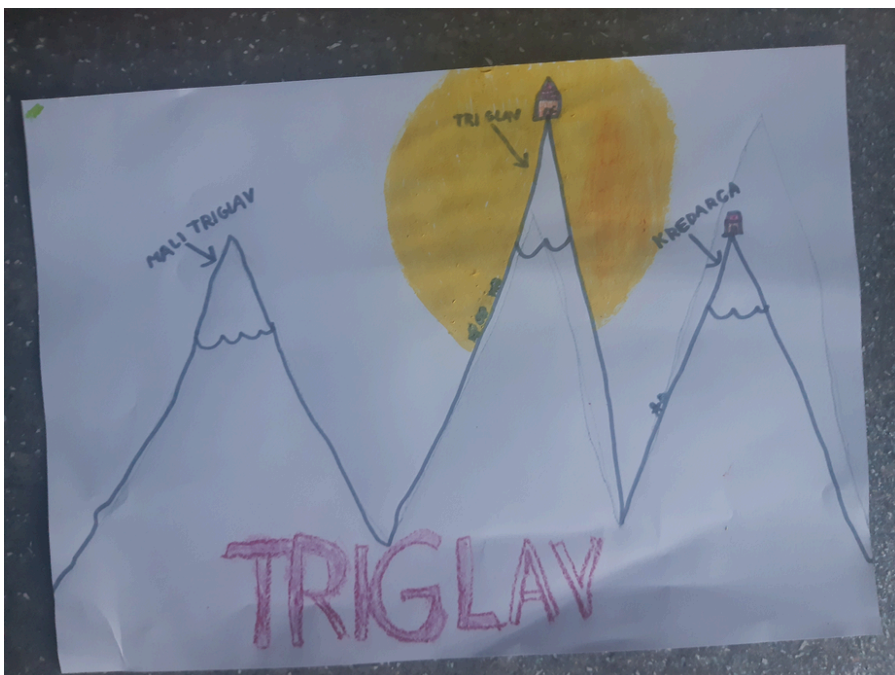
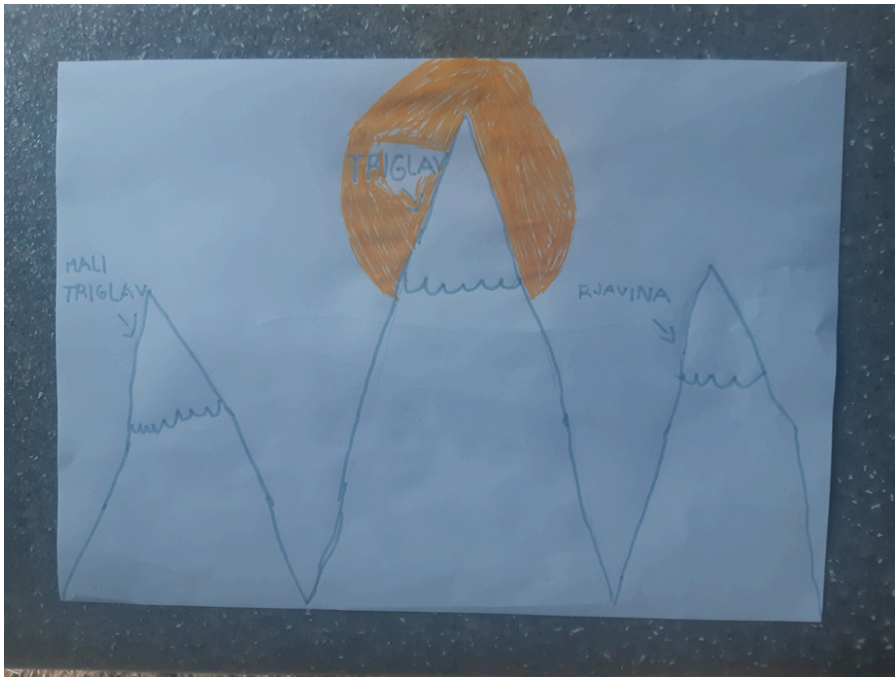
Vsak mladinski tabor ima za cilj ponuditi mladim aktivno preživljanje prostega časa v naravi, s sovrstniki in jim približati gore. Planinski tabori imajo na Slovenskem bogato tradicijo, saj jih organizirajo Planinska društva že več kot 100 let. Tu se vzgaja mladinski podmladek, saj se biva v gorskem svetu več dni. Vsak tabor predstavlja velik organizacijski zalogaj, potrebno je imeti tudi dovolj kadrovskega zaledja. Organizacija vsakega tabora potegne za seboj velik obseg prostovoljnega dela, potrebno je imeti dovolj vodnikov, animatorjev, kuharjev ter drugega tehničnega osebja. Tabori imajo pomembno vlogo pri vzgoji mladih v duhu spoštovanja narave, odgovornosti in medsebojnega sodelovanja. Tabori potekajo predvsem med poletnimi počitnicami. Planinski tabor je učilnica na prostem, mladi se tam naučijo sobivanja v skupini, pridobijo planinsko znanje o planinskih veščinah in varnosti v gorah. Mogoče pa mladostniku vse skupaj zleze pod kožo, pa planinstvo postane njegov način življenja. Kako so tabori pomembni za mlade, so spoznali tudi v državi in so jih letos vpisali v register nesnovne kulturne dediščine. Res so ena najpomembnejših oblik mladinskega planinskega delovanja. Pri Savinjskem meddruštvenem odboru se je leta 1983 pojavila ideja o skupnih taborih za vse mlade odseke. Ideja je naletela na plodna tla, saj se tabori organizirajo še danes. Tabora ni bilo samo med osamosvojitveno vojno in dve leti, ko je bila epidemija koronavirusa). Pri SMDO so pričeli taboriti z majhnimi šotori, sedaj pa imamo velike vojaške šotore, kuhinja je dobro opremljena, imamo kopalnico in jedilnico. Šotori stojijo na izbranem tabornem prostoru dva meseca, udeleženci pa se zvrstijo v enotedenskih izmenah. Prvi tabor je bil v Logarski dolini, že na prvem taboru pa je taborilo v sedmih izmenah 197 otrok in 50 spremljevalcev. Število otrok, ki taborijo v šotorih SMDO pa se vsako leto veča, prav tako število spremljevalcev. Gonilna sila taborov pri našem odboru je od vsega začetka Polavder Milan, ki skliče sestanke društev že v jeseni, obvezno pa takoj po novem letu, da se začnejo priprave za novo taborjenje. Skupaj se dogovorimo o tabornem prostoru, o skupnih stroških, o ogledu tabornega prostora, o prevozu opreme in postavljanju šotorišča in na koncu tudi podiranju in pospravljanju.

Društva so vedno znala stopiti skupaj in se razumno dogovoriti o vseh problemih in nalogah v zvezi s taborjenjem. Pravijo, da »v slogi je moč«, kar se je več kot izkazalo pri organizaciji skupnih taborjenj - letos je to že 40. tabor po vrsti. Zato so v MO za ta jubilej izbrali pravljični prostor nad idilično vasico Dovje z najlepšim pogledom na venec gora z najvišjim vrhom države na čelu. Vasica Dovje se sonči na pobočju Karavank z 704 m nadmorske višine. Lokacija je idealna iz več vidikov: prelep taborni prostor, možnost izhodišč na več vrhov v okolici, bližina avtobusne postaje, v bližini je tudi trgovina, da o čudovitem razgledu ne govorimo. Vas je znana po Jakobu Aljažu, saj je tam služboval kot župnik. Ta župnik je najbolj zaslužen, da je Triglav slovenski. 15. aprila 2025 je minilo natanko 130 let, odkar je za en goldinar kupil vrh Triglava in 7. 8. 1895 tam postavil stolp, ki še danes predstavlja ponos slovenskega naroda in simbol slovenstva. Pa še nekaj o naši izmeni: skupaj so taborili mladi iz PD Rečica ob Savinji, Tabor, Ljubno ob Savinji, Luče ob Savinji, Solčava, Velenje in Šoštanj. Vseh skupaj jih je bilo 79, spremljali pa so jih planinski vodniki, animatorji, kuharji, ekonom in drugo tehnično osebje. Naša izmena je trajala od 16. 8. 2025 do 23. 8. 2025. Vseh udeležencev skupaj je bilo okrog 105, ker eni so bili nekaj dni, pa so odšli domov, pa so prišli drugi. Vsi smo se trudili, da smo mladim predstavili planinstvo v najširšem pomenu besede. Imeli smo čudovit program, ki bi ga ob lepem vremenu izvedli z lahkoto, žal pa ni bilo niti en dan vreme toliko stabilno, da bi lahko bili brez skrbi. Zato smo se za vsak dan posebej dogovarjali in improvizirali, da smo mladim ponudili čim več dejavnosti. Žal je pohod na Triglav odpadel, kar je nekatere zelo ožalostilo. Za nami je torej še en tabor, smatramo, da je bil uspešen. Vsi, prav vsi smo se za ta cilj trudili cel teden. Tabor niso samo pohodi in spanje v šotorih, tam se vsi srečamo s skupnostjo, odgovornostjo, strpnostjo, vsak prispevek posameznika šteje. To je res najboljša metoda, da mladi rastejo skupaj z gorami. Skupaj z njimi se povezuje tudi vodstvo in se vsako leto nekaj novega nauči. Upam, da se spet srečamo ob letu osorej. Kje? To pa je zaenkrat še skrivnost.

Olga Berložnik

VTISI UDELEŽENCEV

Na taboru sem se zelo zabavam. Ko sem bila na Mali Mojstrovki mi je bilo najbolj všeč plezat. Pohodi so bili zanimivi in zabavni. Na bazenu je bilo toplo in zabavno. V šotoru mi je zelo udobno in se vedno naspim. Hrana mi je fol dobra. Razgled je odličen, ker se vidi tudi Triglav. Ko smo se šolali, sem se naučila veliko novih stvari. Kasneje smo še plezali. V prostem času se rada igram badminton in spim v spalni vreči. To je ful fajn!

Na taboru je zelo fajn! Pohodi so super, še posebej ta na Malo Mojstrovko. Hrana je odlična! Ko smo imeli planinsko šolo sem se zelo zabavala in potem smo še plezali. Razgled od tu je zelo lep. Vidi se Triglav! V prostem času lahko delaš kar hočeš. Lahko se kartas, ustrvarjaš, igraš odbojko ali badminton ali pa si v šotoru. Tu se zelo zabavamo!

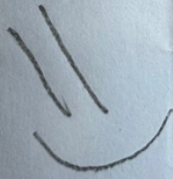
Gaja

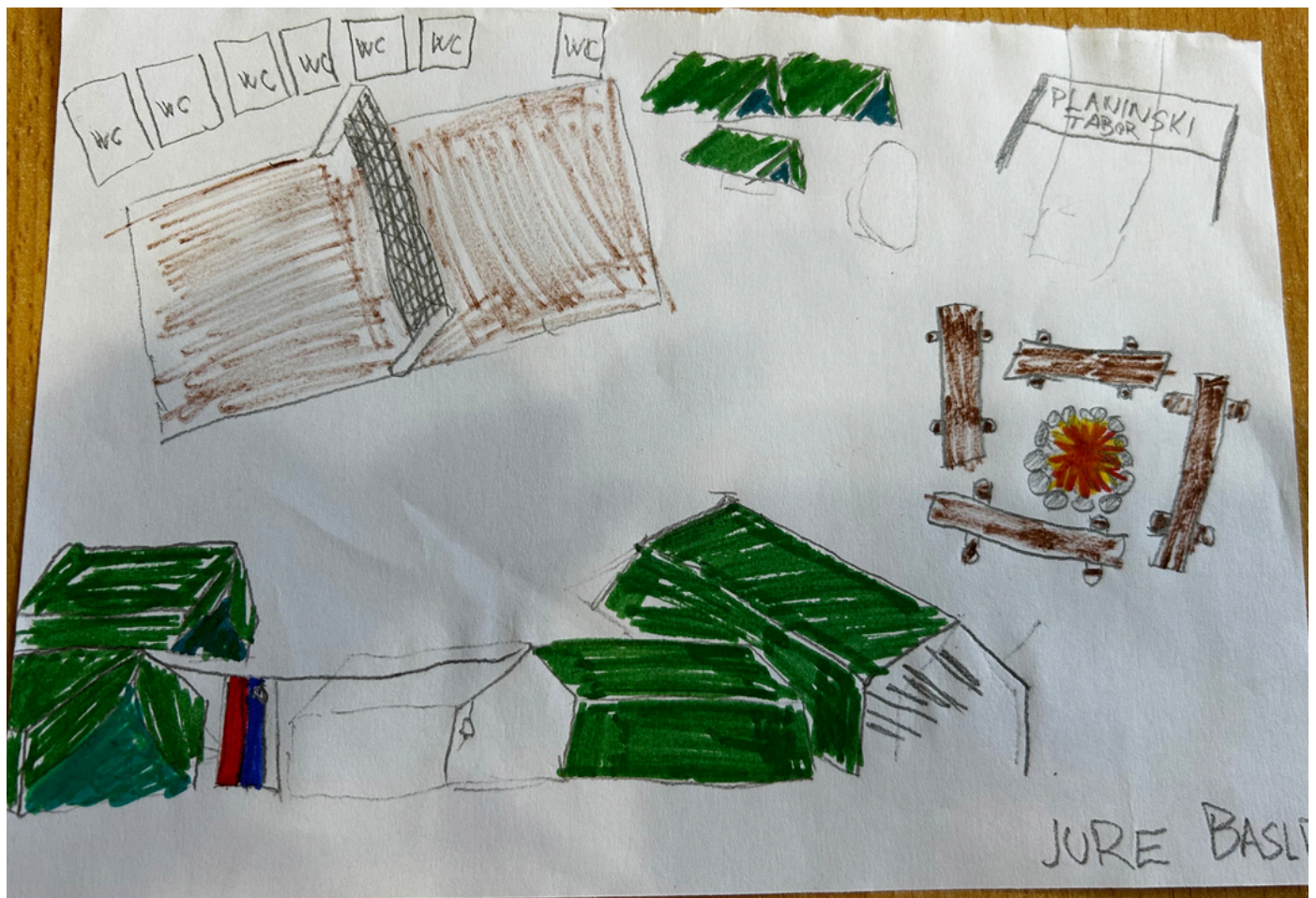
Na taboru je zelo lepa
Najbolj mi je bila všeč
ko smo se kopali na

Naj bolj fajn mi je bila budnica.
Enkrat so nas zbadili z lonci, glasbo in
z sinema mi. Ni mi bilo všeč ko
so nam uzeli slatkarije. Vseč mi je
bilo ko smo šli na tromboje in
ko smo delali broško.

Lana

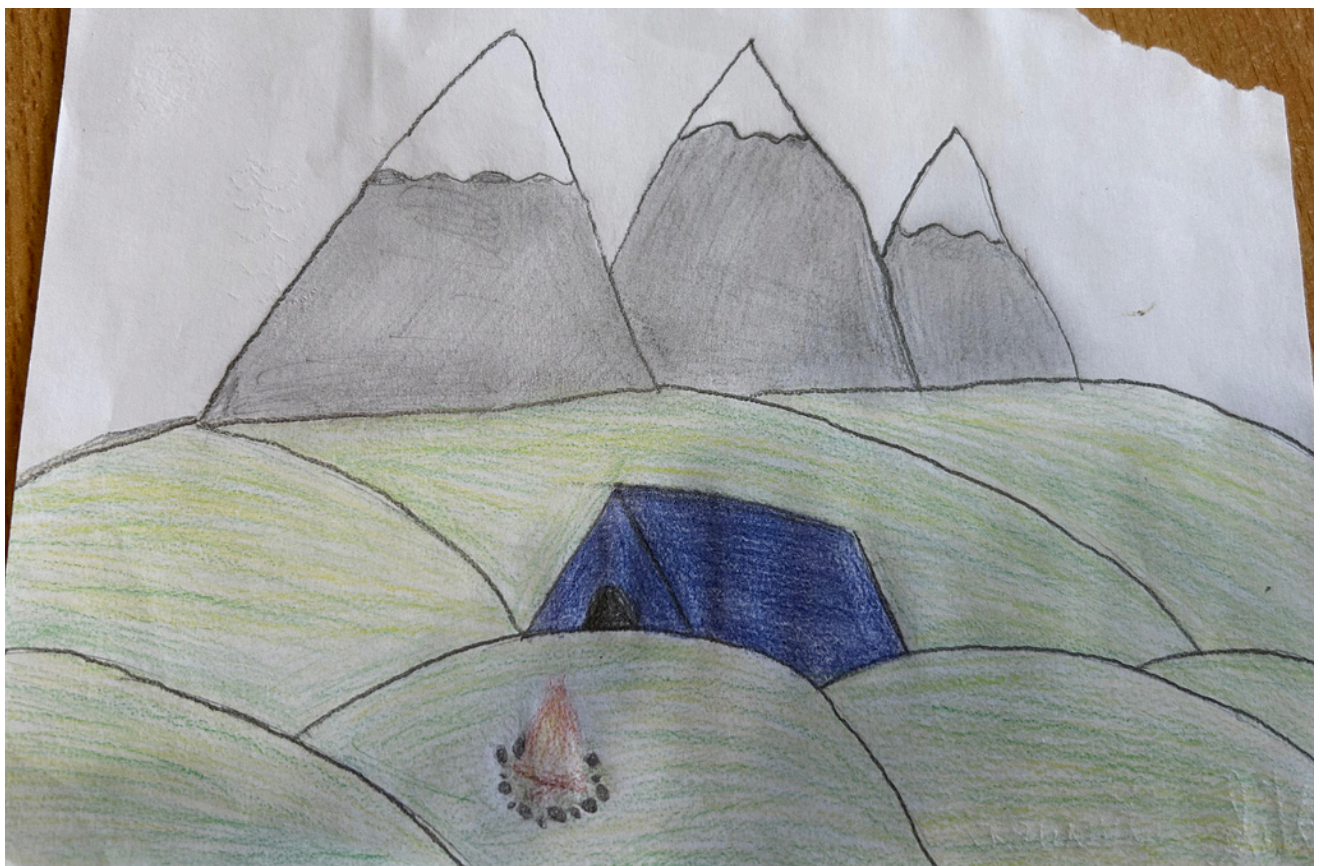

Martin J.

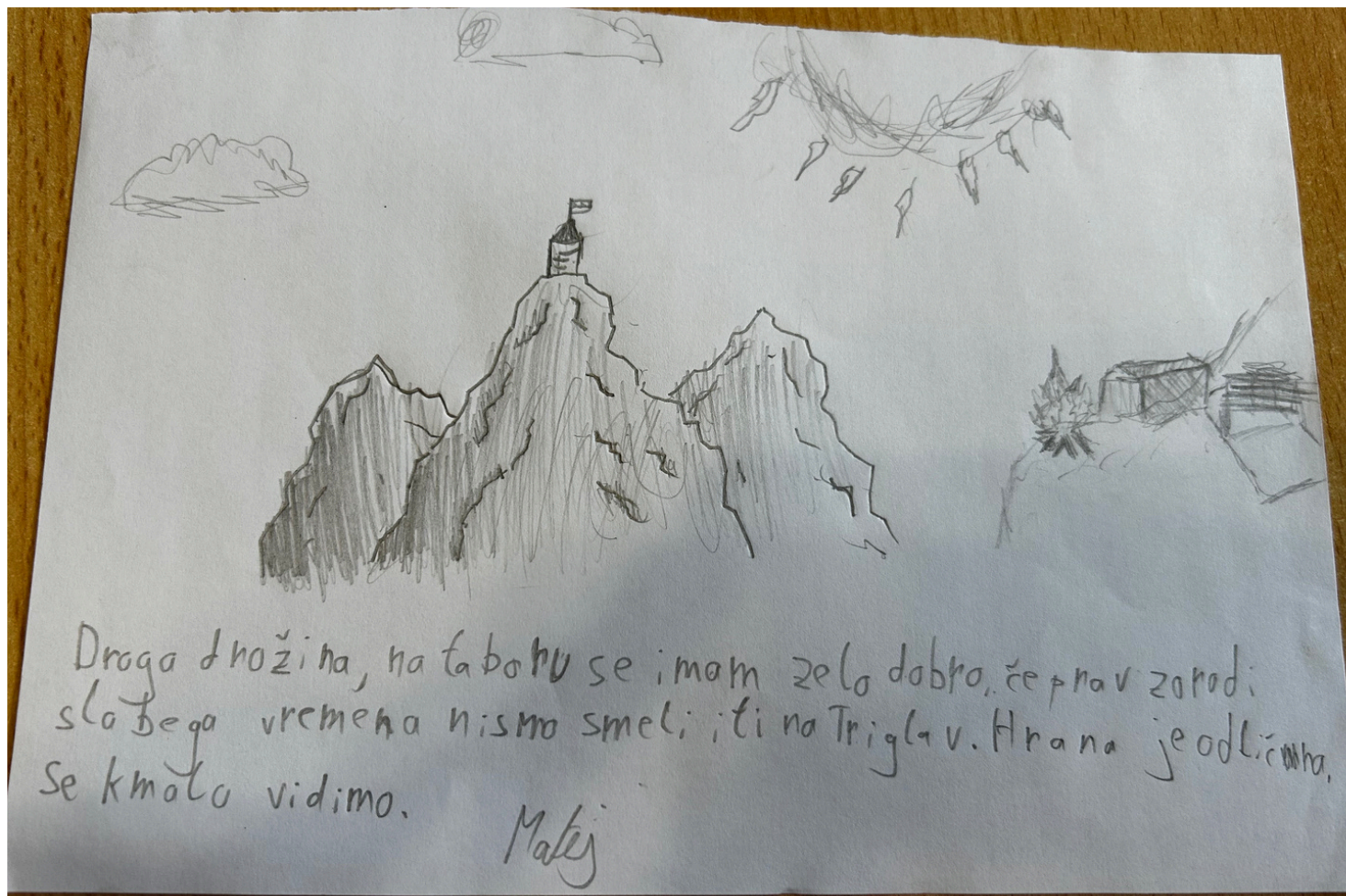
Najbolj všeč mi je bilo, ko smo se odpravili na Malo Mojstrovko. Na žalost nismo šli na Triglav zaradi slabega vremena. Pot na Mojstrovko je bila zahtevna z veliko vpenjanja in plezanja.

V taboru vsak dan igramo odbojko in odlično jemo, zahvaljujoč dobrim kuharjem. Najboljše so bili burgerji, ki smo jih jedli za večerjo v sredo.

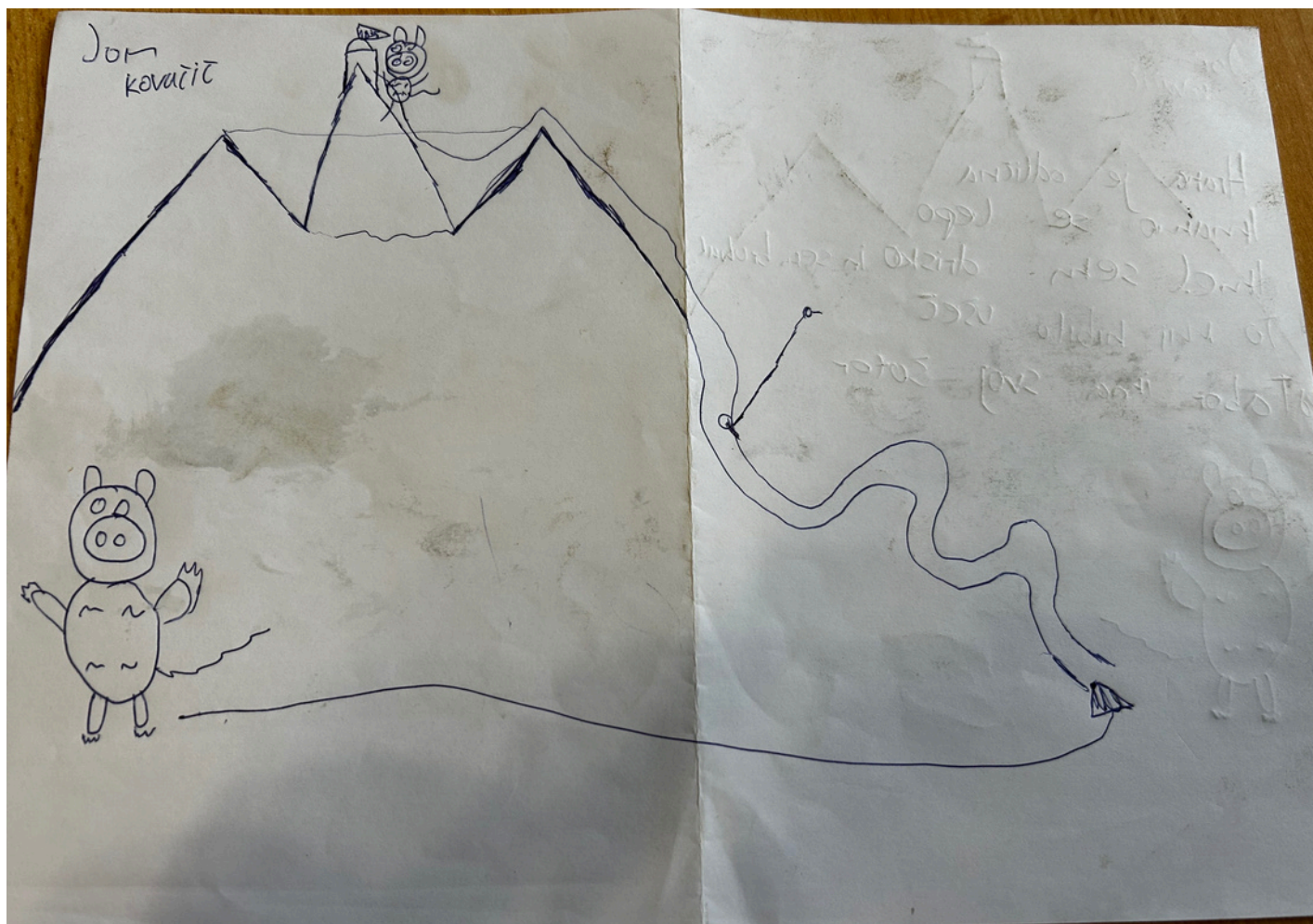
VEJC CUKRI

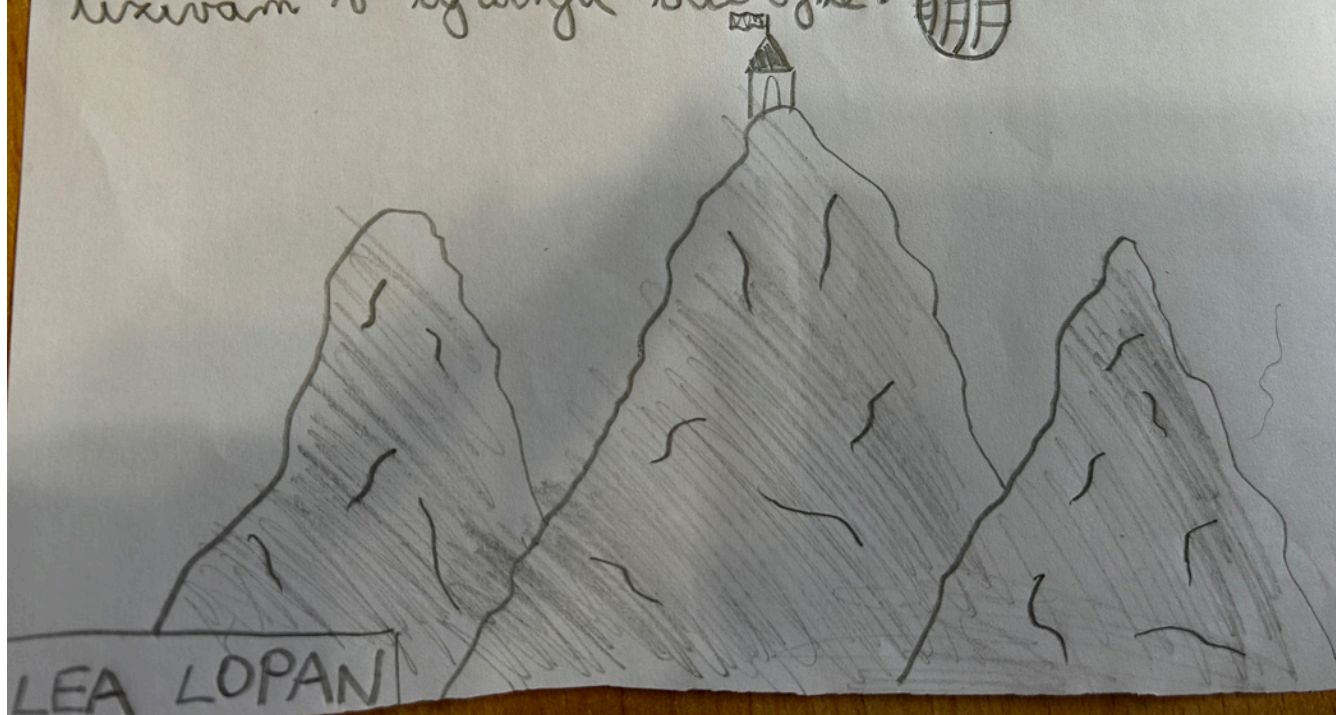
Droga dnožina, na taboru se imam zelo dobro, čeprav zaradi
slabega vremena nismo smeli iti na Triglav. Hrana je odlična,
se kmalo vidimo.

Matej

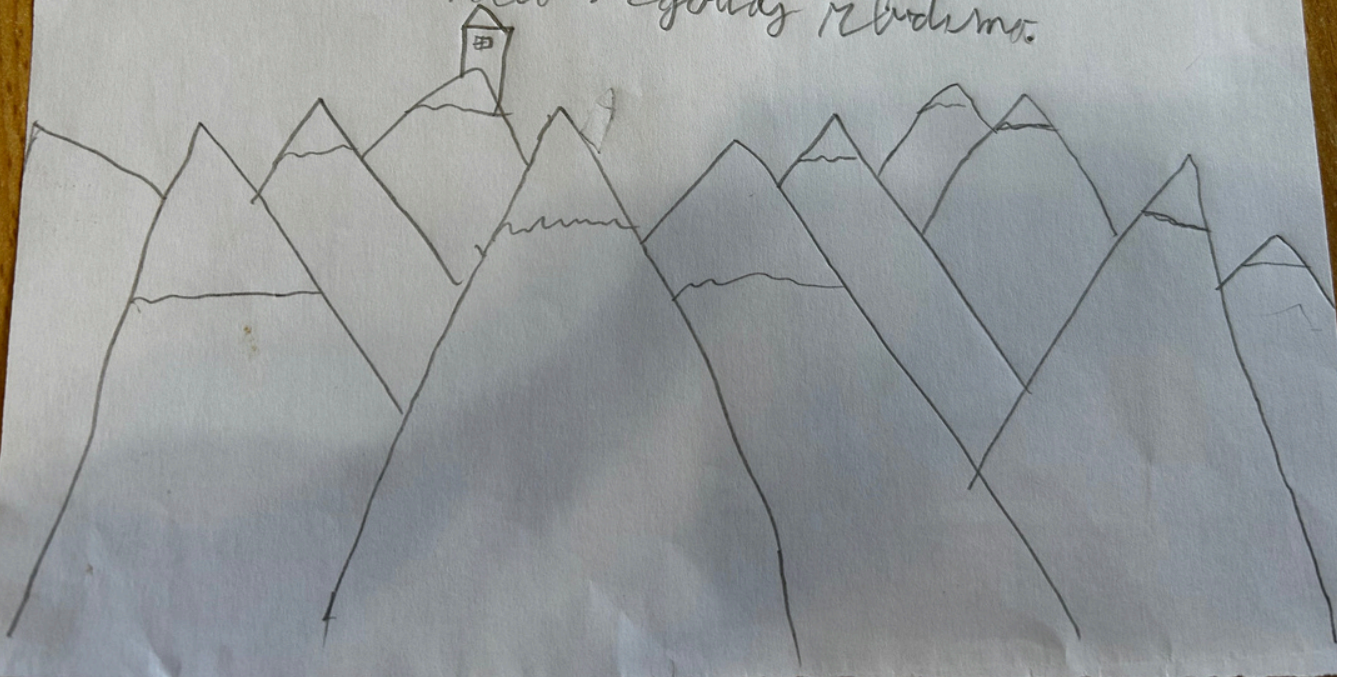

Na planinskem taboru se imam odlično. Hrana je
izjemna. Žal nismo šli na turglav. Lmo pa, nato
odšli na kolo rojstranko. ~~Še pa, nato~~ Želo
uživam v igranju odbojke.

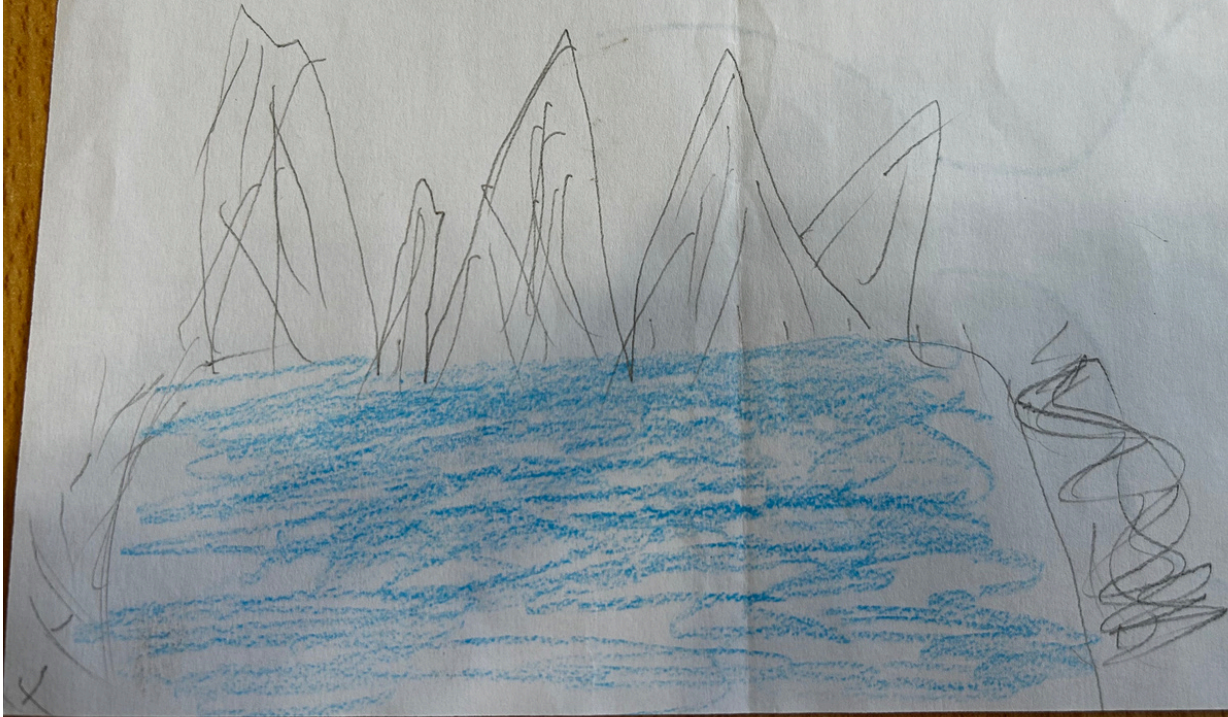
Naj bolj všeč mi je, da imamo veliko prostora igre, in da
gremo na rokodejstvo, da imamo dobro hrano. ~~Naš~~ Labo
mi naše, ker se zelo pogosto srečujemo.

Hrana je odlična
Imamo se lepo
Imel sem drisko in sem bruhal
To mi hibilu všeč
Pa labor ima svoj šotor

V kekeči deželi sem se imel zelo ~~konfajn~~,
najbolši ~~del~~ je pa bil ko smo se šli
kopat v jezero jasna.

T. Z

Hrana je izjemno dobra.

~~Najbolje~~ mi je bilo

Najbolj všeč mi je igranje odbojke.

Ni mi bilo všeč pomivanje posode.

udeleženci tabora

Tine Jurko
Ana Jurko
Nace Sovinek
Ema Gros
Loti Stropnik
Gaja Nikačevič Šeruga
Mila Jovičič Kurmanšek
Teodor Petrovič
Jan Lukas Pisir
Matevž Klinc
Manca Pečnik
Nace Breznik
Nik Kumer
Vid Plesnik
Erazem Funtek
Aleks Robnik
Tine Zamernik
Oskar Lokan
Ela Strmčnik
Nik Enci
Johan Vršnik
Ožbej Mlačnik
Mija Logar
Vita Prodnik
Zora Sofija Knez
Liam Voler
Bine Prodnik
Brina Mlačnik
Lea Lopan
Nik Lopan
Daša Lenko
Uroš Vozlič
Aleksej Marčič
Maxim Potočnik
Jaro Petrovič Poljanec
Lan Kovačič
Ula Kovačič
Jon Kovačič
David Ročnik
Žiga Berložnik

Luka Gajšek
Nik Krivec
Maj Jalovec Khodary
Tristan Goropevšek
Oskar Božič
Jure Maček
Aljaž Basle
Jure Basle
Luka Juhart
Jurij Juhart
Martin Juhart
Nejc Cvikl Cimperman
Neža Goličnik
Maks Goličnik
Bine Jeličič Pukart
Zoja Hanžekovič
Trine Rosenstein
Gašper Lomšek
Laura Špeh
Vito Martinovič
Manca Martinovič
Iza Veninšek
Tian Krajnc
Zarja Breznik
Matej Frajnga
Lana Presečnik
Manca Blekač
Jakob Žunter
Oliver Ilić
Nejc Podbregar
Bor Breščak
Gal Bobič
Nikolin Hrastnik
Nac Mihelec
Simon Požgane
Eva Požgane
Maks Turinek
Ajda Jevšnik
Špela Berložnik
Žan Berložnik

ZAKLJUČEK

Planinski tabori imajo najdaljšo in najlepšo tradicijo dela z mladimi. Prav na taborih se otroci in mladostniki najlažje spoznajo z gorami, naravo in planinskim načinom življenja. V preteklosti so mladi planinci taborili že v številnih krajih po Sloveniji, a bistvo je vedno enako – druženje v objemu narave, daleč stran od televizije, računalnikov in vsakdanjega vrveža.

Med pohodi spoznavajo planinske vrednote in lepoto slovenskih gora, v prostem času pa jih čakajo različne dejavnosti – družabne igre, športne tekme, ustvarjalne delavnice in hudomušni večeri. Prav večeri ob tabornih ognjih so nekaj posebnega: peka hrenovk, ples in petje pesmi pod zvezdami ustvarijo pravo taborniško vzdušje.

Ko se dan konča, pogovori v šotorih trajajo še dolgo v noč, dokler ne utihne zadnji klepet in se vse umiri v toplo tišino. Takrat se tkejo nova prijateljstva, ki pogosto trajajo še dolgo po koncu tabora. Ob odhodu domov se v marsikaterih očeh zalesketa solza, spomini na taborne dni pa ostanejo za vedno. Posebno poglavje so tudi taborne »poroke«, ki pogosto ostanejo zasanjan spomin na brezskrbno poletje v gorah.

Mladi planinci so vsak dan z radovednostjo srkali novo znanje. Udeleževali so se planinske šole, kjer so spoznavali vozle, prvo pomoč, planinsko opremo, zavarovane rastline, gorske koče in vremenoslovje. Tekmovanje iz orientacije prav tako ni manjkalo.

Vse to in še več je planinski tabor. Otrokom odpre oči, jih približa naravi, jih nauči sodelovanja in sobivanja. Predvsem pa jih obogati z izkušnjami, ki ostanejo za vse življenje.

Bilten zajema vse pohode, poučne in zabavne aktivnosti, ki smo jih pripravili za mlade planince. Opravljeno je bilo veliko dobrega dela – poskrbeli smo za varnost, veselje in aktivno preživljanje časa v naravi. V taboru je sodelovalo 79 mladih hribolazcev, ki so ob pomoči vodnikov in mentorjev preživeli nepozaben teden v okolici Dovja. Vodniki so svoje znanje, izkušnje in ljubezen do gora z veseljem prenašali na mlade, jih učili planinskih veščin in spremljali na vseh poteh.

Veseli smo vsake pohvale in spodbudne besede, saj nam pomenijo potrditev, da naše delo pušča sledi. Vsak tabor prinaša novo zgodbo, nova prijateljstva in nepozabna doživetja in vsak je nekaj posebnega – drugačen, enkraten in čudovit. Tudi letošnji je bil tak. Zdaj pa že zremo naprej, proti novim planinskim dogodivščinam.

Do prihodnjega tabora naj vas vodi korak poguma in veselja!

Lina Bezovnik Strmčnik, animatorka

